Prorok Ježíš (ﷺ) v Koránu

عيسى عليه السلام في القرآن باللغة التشيكية

Autor:

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Překlad:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Zuzana Amrani

IslamLand

www.islamland.com

IslamLand

Prorok Ježíš (ﷺ) v Koránu

Autor:

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Překlad:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Zuzana Amrani

Prorok Ježíš (ﷺ) v Koránu

Obsah

Předmluva

Islám je úplným a uceleným Božím náboženstvím, dokonalým způsobem života a všezahrnujícím etickým kodexem pro spokojený pozemský život a šťastný a pokojný život na onom světě. Islám je čistý, bez nedostatků či poskvrn.

Jakékoliv odchýlené či abnormální chování nějakého muslima vůbec nic nevypovídá o islámu jako takovém, protože důvodem takovýchto odchýlení a špatného chování bývá nedostatečná znalost náboženství nebo slabost ve víře. Islám by se v žádném případě neměl posuzovat a hodnotit na základě postojů a chování některých jednotlivců.

Úvod

Jaké je přesvědčení muslimů ohledně proroka Ježíše (ﷺ)? Chovají k němu muslimové úctu? V dnešní době média šíří velmi negativní obraz islámu, až by se běžnému člověku mohlo zdát, že je náboženstvím nenávisti a netolerance. Přitom každý, kdo se setká s praktikujícím muslimem, zjistí, že muslimové jsou velmi mírumilovní a tolerantní lidé.

Islámské učení jasně ukazuje, že islám je tolerantním náboženstvím. Mezi základní články víry muslimů patří víra ve všechny Bohem vyslané proroky a posly, o některých z nichž podrobněji pojednávají Korán a Prorokovy výroky. Dříve než se zaměříme na Ježíšův (ﷺ) život, bude přínosné se nejdříve stručně zabývat smyslem stvoření lidstva a významnou úlohou, kterou v našich životech hraje duchovní vedení.

Duchovní vedení je zásadně důležité pro naši vyváženost ve všech oblastech života. Korán je Boží Písmo, které Bůh zjevil proroku Muhammadovi (ﷺ), poslednímu ze všech proroků a poslů. Proto se islám vyznačuje určitými charakteristickými rysy; je všezahrnující vírou, která je platná pro všechny lidi, v každé době a na každém místě a zabývá se všemi problémy lidstva. Islám není jen náboženstvím, ale uceleným způsobem života.

Dalším charakteristickým rysem islámu je, že je náboženstvím zdravého rozumu a je velmi logický. Toto tvrzení lze podpořit následujícími příklady islámského přesvědčení. Muslimové věří, že Bůh je stvořitelem všeho a nemá nikoho Sobě rovného. Prorok islámu, Muhammad (ﷺ), podle svého společníka 'Imrána bin Husajna mluvil o stádiích stvoření:

„Z Jemenu přišli lidé a řekli: ‚Posle Boží, přišli jsme za tebou, abychom se naučili náboženství[1], zprav nás tedy o tom prvním, co bylo stvořeno!‘ On řekl:‚**Bůh existoval vždy a s**

1 V arabštině je použit výraz *dín*, který běžně označuje způsob života, soukromého i veřejného. Význam tohoto výrazu je široký a zahrnuje skutky uctívání, politické postupy a podrobná pravidla chování včetně hygieny a

Ním nebylo nic. Jeho trůn byl nad vodou a vše, co mělo přijít, bylo zapsáno a poté byla stvořena nebesa a země.‘“

Bůh existoval vždy, na rozdíl od Svého stvoření, které má jasný počátek. Vznešený Bůh říká:

{On počátkem je i koncem, zjevný i skrytý; On o každé věci je vševědoucí.} (Korán 57:3)

Bůh byl první. Před Ním nebylo nic. On dal vzniknout veškerému stvoření a od všeho Svého stvoření je zcela odlišný. Mezi Ním a námi nejsou podobnosti. Vznešený Bůh říká:

{A není nic, co by podobné Mu bylo – a On slyšící je i jasnozřivý.} (Korán 42:11)

Bůh nám objasňuje, že je nemožné Ho popsat, a že nikdo nemůže pojmout Jeho majestátnost. Jen toto by stačilo, abychom byli naplněni posvátnou bázní a potvrdila se naše víra v Jeho jedinečnost a nutnost uctívat pouze Jeho. Nejvyšší Bůh říká:

{On zná, co je před nimi i co je za nimi, zatímco oni to nemohou obsáhnout ve svém vědění.} (Korán 20:110)

Vše mimo Boha je stvořením, kterému dal vzniknout sám Bůh. Veškerému stvoření dal vzniknout z ničeho. Vznešený Bůh říká:

{Takový je Bůh, váš Pán, stvořitel věci každé; není božstva kromě Něho! Jak se jen můžete odvracet od Něho?} (Korán 40:62)

Jedním z klíčových přesvědčení muslima je, že Bůh tvoří, cokoliv chce, a činí, jak se mu zlíbí. Božím příkazům nemůže nic vzdorovat. Všemocný Bůh říká:

{Pán[2] tvůj tvoří, cokoli chce, a volí, zatímco pro ně volba není. Sláva Bohu! On vznešenější je než to, co k Němu přidružují.} (Korán 40:62)

Bůh netvoří bezúčelně, ani by Své stvoření nenechal bez vedení. Na tomto světě nebylo stvořeno nic, aniž by za tím nebyla Boží moudrost a záměr. Někdy tuto moudrost známe, jindy ji neznáme. Moderní vědě se v mnoha oblastech podařilo rozluštit moudrý význam některých skutečností, které na první pohled nedávaly smysl.

První stvoření

Korán, který je Božím slovem, nám objasňuje, že tento svět vznikl z ničeho. Vznešený

etikety.

2 Arabský výraz *rabb* znamená stvořitel, tvůrce, živitel, na kterém závisí obživa všeho stvoření, a dárce života i smrti.

Bůh říká:

{On stvořitelem je nebes a země, a když rozhodne věc nějakou, pak řekne toliko „Staniž se!“ a stane se.} (Korán 2:117)

Boží posel (ﷺ) nám vysvětlil, že jako první byla stvořena voda a vodu obsahuje všechno stvoření. Bůh ji stvořil ze Své moci. Podle prorokova výroku:

„Vše je stvořeno z vody.“ (Ibn Hibbán)

Stvoření nebes a země

Bůh nás v Koránu zpravuje, že stvořil nebesa a zemi v šesti dnech. Bůh jejich stvořením nebyl unaven, ani to pro Něho nebylo obtížné. Řekl:

{Stvořili jsme nebesa a zemi a to, co je mezi nimi, v šesti dnech, aniž se nás dotkla únava.} (Korán 50:38)

Bůh býval mohl vše snadno stvořit v jediném okamžiku. Vznešený Bůh říká:

{Bohu náleží nepoznatelné na nebesích i na zemi; a příchod Hodiny bude jak oka mžiknutí či ještě kratší – vždyť Bůh mocen všech je věcí!} (Korán 16:77)

Pokud Bůh mohl vše stvořit v mžiku, proč to neudělal? Imám Ibn Al-Džúzí, nechť je k němu Bůh milosrdný, to vysvětlil takto:

1. Bůh chtěl při stvoření projevit Svou nekonečnou moudrost. Stvoření všeho bytí naráz by ukazovalo Jeho moc, zatímco postupné stvoření ukazuje Jeho moudrost.

2. Bůh chtěl Svým služebníkům ukázat důležitost trpělivosti.

Jiný učenec, Al-Qurtubí, v této souvislosti zmínil ještě další důvod. Řekl: „Bůh stvořil nebesa a zemi v šesti dnech, aby ukázal, že vše v životě má svůj daný čas.“

Vznešený Bůh říká:

{Rci: „Vy vskutku nebudete věřit v toho, jenž stvořil zemi ve dvou dnech, a přidávat mu chcete podobné? On Pánem lidstva všeho je! On umístil na ní pevně zakotvené hory a požehnal ji a rozdělil na ní potravu ve čtyřech dnech pro všechny prosící rovnoměrně. Potom se k nebi vztyčil, jež dýmem jenom bylo, a pravil jemu i zemi: Pojďte ke mně, ať chcete již, či nechcete! - A odpověděly: Půjdeme dobrovolně. A ustanovil je jako sedm nebes ve dvou dnech a každému nebi pořádek jeho vnukl. A nebe nejbližší svítilnami a ochranou ozdobil. A takové bylo předurčení mocného, vševědoucího.“} (Korán 41:9-12)

Sajjid Qutb, nechť je k němu Bůh milosrdný, řekl: „Dva dny, ve kterých Bůh stvořil zemi, a dva dny, ve kterých stvořil hory a oběma určil Svá nařízení, jsou vskutku Jeho dny. Jejich délku neznáme; nejsou to běžná 24 hodinová období, jak je známe dnes. Tyto dny mohou být geologickými obdobími vývoje Země. Bůh ví nejlépe.“

Moudrost stvoření člověka

Když jsme již vysvětlili stvoření země, vyvstává několik důležitých otázek: Jaký význam mělo stvoření člověka? Za jakým účelem byl stvořen? Bůh to objasňuje Svými slovy:

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali, a nechci od nich žádný příděl obživy a netoužím po tom, aby Mne živili, vždyť Bůh sám je živitel, vládce síly a nezviklatelný!} (Korán 45:24)

Jak obtížné by pro člověka bylo žít život bez účelu a smyslu! Každý jedinec potřebuje uspokojovat své přirozené lidské potřeby a stejně tak potřebuje také duchovní naplnění, kterého nelze dosáhnout jinak než poučením se o Bohu. Poučení o Bohu nelze nalézt pouze ve své vlastní mysli, či je získat z okolního světa; člověk se musí obrátit k Božímu Písmu. Je důležité podotknout, že ateistický pohled na svět nevznikl jako důsledek moderního technického pokroku, ale existuje už od pradávna a předávají si jej ti, kdo nemají víru. Vznešený Bůh říká:

{A vyslali jsme k nim proroka z nich, aby hlásal: „Uctívejte Boha a nemějte božstva jiného kromě Něho. Což nebudete bohabojní?“ A řekli velmoži z lidu jeho, ti, kdož nevěřícími byli a za lež setkání se světem budoucím prohlásili, a ti, které jsme v životě pozemském zámožnými učinili: „Tohle je pouze smrtelník jako vy. On z toho jí, co i vy jíte, a pije z toho, co i vy pijete. Uposlechnete-li smrtelníka vám podobného, tedy zajisté ztrátu utrpíte. Což neslibuje vám, že poté, co zemřete a prachem a kostmi se stanete, z hrobů vyvedeni budete? Jak chybné, jak chybné je to, co je vám slibováno! Není života jiného než tohoto pozemského; umíráme a žijeme, však nikdy vzkříšeni nebudeme.} (Korán 23:32-7)

Význam poslů

Víme a je také vědecky podloženo, že na počátku bylo lidstvo jediným národem žijícím v jedné oblasti. Avšak s rostoucí populací se lidstvo začalo šířit do různých končin světa. Vznešený Bůh říká:

{Lidé původně jen národ jediný tvořili, avšak pak se v názorech rozešli. A kdyby nebylo slova Pána tvého, již dříve vyřčeného, bylo by věru mezi nimi již rozhodnuto vše, v čem se rozcházeli.} (Korán 10:19)

Jako následek stěhování do různých částí světa došlo ke vzniku rozličných tradic a jazyků, kterými se dnes od sebe lišíme. Jak se lidstvo rozšiřovalo, Bůh ke každé skupině lidí vyslal proroka, aby jim připomínal poselství víry v jedinost Boží.

Bůh je skutečně milosrdný. Nikdy by nepotrestal lid, dokud k němu nevyslal proroka objasňujícího Boží poselství. Proroci a poslové svůj lid varovali před sejitím ze správné cesty. Bez varovatele nebyl ponechán žádný minulý národ. Vznešený Bůh říká:

{A poslali jsme tě s pravdou a jako hlasatele zvěsti radostné i jako varovatele; a není národa jediného, k němuž by nebyl přišel varovatel.} (Korán 35:24)

Bůh vysílal proroky a posly, aby lidi přivedli zpátky k poselství víry v jedinost Boží (arabsky *tawhíd)*. Vznešený Bůh říká:

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi[3] se vyhýbejte!" A byli mezi nimi někteří, jimž Bůh dal vedení, a byli mezi nimi jiní, jimž usouzeno bylo bloudění. Choďte jen po zemi a popatřete, jaký byl konec těch, kdo pokládali to za lživé!} (Korán 16:36)

Bůh tyto proroky a posly vyslal, aby se žádný národ nemohl obhajovat vůči tomu, co mu Bůh určí na onom světě. Vznešený Bůh říká:

{Poslům, hlasatelům zvěsti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu. A Bůh je mocný, moudrý.} (Korán 4:165)

Všichni proroci a poslové byli lidskými bytostmi. Neměli žádné božské vlastnosti ani nadlidské schopnosti, i když jim Bůh pomáhal zázraky. Vznešený Bůh říká:

{A neposlali jsme před tebou posly žádné, kteří by nebyli pokrmy pojídali a po trzích chodili. A učinili jsme jedny z vás pokušením pro jiné, abychom zjistili, zda neochvějní budete. A Pán tvůj vše bystře pozoruje.} (Korán 25:20)

---

3 Výraz Tághút znamená modlářství a přidružování k Bohu. Může označovat cokoliv, co je uctíváno místo nebo vedle jediného pravého Boha (Alláha).

Bůh toto objasňuje, aby nikdo neměl sebemenší pochyby o jejich lidství. Všemocný Bůh říká:

{A již před tebou jsme vyslali posly a dali jsme jim manželky i potomstvo. A nestalo se, aby posel některý přinesl znamení bez Božího dovolení – a každé období má pak Písmo vlastní.} (Korán 13:38)

Proroci a poslové neměli žádnou moc určovat záležitosti tohoto světa. Ve své moci neměli ani svou vlastní ochranu. Vznešený Bůh o prorocích a poslech říká:

{Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.} (Korán 7:188)

Nejvýznamnější Boží proroci

Všichni proroci a poslové byli vysláni s totožným poselstvím. Bůh říká:

{Či vzali si vedle Něho božstva jiná? Rci: „Předložte tedy důkaz svůj! Toto je připomenutí těm, kdož se mnou jsou, i připomenutí těm, kdož byli přede mnou!“ Však naopak, většina z nich pravdu nezná a odvrací se od ní. A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} (Korán 21:24-5)

Víra v Boží jedinost byla jádrem poselství, které všichni proroci a poslové předávali svému lidu. Vznešený Bůh říká:

{On vám uzákonil jako náboženství to, co kdysi uložil Noemu – a to, co jsme vnukli tobě a co jsme uložili i Abrahamovi, Mojžíšovi a Ježíšovi: „Dodržujte náboženské úkony a nerozštěpujte se ohledně jich!“ Jak nesnesitelné je pro modloslužebníky to, k čemu je vyzýváš! Bůh si k tomu vybírá, koho chce, a vede k tomu toho, kdo kajícně se k Němu obrací.} (Korán 42:13)

Význam proroků a poslů pro lidi

Jak bylo již uvedeno, lidé potřebují proroky a posly stejně tak, jako ke svému životu potřebují jídlo a pití. Učenec Ibn Al-Qajjim, nechť je k němu Bůh milosrdný, řekl:

„Není žádná cesta ke štěstí a úspěchu vyjma té, kterou nám ukázali poslové. Člověk je schopen rozlišit mezi dobrem a zlem pouze na základě toho, co nám předali poslové (skrze zjevení) od Boha. Správně vedení lidé se vyznačují tím, že jsou poslušni poselství. Nutnost poznat poselství je naléhavější než nalézt jídlo a pití. Příklad důležitosti správného vedení pro lidstvo je důležitost vody pro velrybu. Pokud je vytažena z vody, zemře; podobně si nikdo opravdu neuvědomí naléhavou potřebu duchovního vedení, pokud nemá živoucí srdce.“

Boží moudrost ve výběru Jeho proroků a poslů

Poselství a proroctví je Božím darem, který Bůh dává komukoliv, komu chce. Nelze ho získat na základě svého původu, osobnosti či společenského postavení. Vznešený Bůh říká:

{Bůh si volí mezi anděly a mezi lidmi posly Své, vždyť Bůh je slyšící, jasnozřivý.} (Korán 22:75)

Nikdo by neměl na proroka Muhammada (ﷺ) jakkoliv žárlit kvůli poselství, kterého se mu dostalo. Vznešený Bůh říká:

{Či závidí těmto lidem to, co jim Bůh dal z přízně Své? Vždyť dali jsme již rodu Abrahamovu Písmo i moudrost a propůjčili jsme jim království mocné.} (Korán 4:54)

Boží proroci se mezi sebou liší ve svém postavení a hodnosti a jejich zásluhy nejsou totožné. Vznešený Bůh říká:

{A dali jsme některým z těchto poslů přednost před jinými. A jsou mezi nimi někteří, s nimiž Bůh hovořil, a jiní, jež v hodnostech povznesl. A dali jsme Ježíšovi, synu Marie, znamení jasná a posílili jsme jej Duchem svatým: A kdyby byl Bůh chtěl, pak by se nebyli navzájem zabíjeli ti, kdož po nich přišli poté, co dostalo se jim jasných znamení. Avšak dostali se do rozporů a byli mezi nimi ti, kdož uvěřili, a byli mezi nimi i ti, kdož byli nevěřící. A kdyby byl Bůh chtěl, nebyli by se vzájemně zabíjeli, avšak Bůh věru činí, co chce.} (Korán 2:253)

Stvoření Adama, praotce lidstva

Bůh určil, že ti, které si zvolil, obydlí zemi, budou obdělávat půdu a stavět na ní. Budou v hmotném světě zkoušeni, aby se vyjevilo, kteří z nich jsou poslušní a zbožní, a kteří jsou zkažení. Vznešený Bůh říká:

{Hle, Pán tvůj k andělům pravil: „Umístím na zemi náměstka!“ I řekli: „Chceš tam ustanovit někoho, kdo pohoršení na ní bude šířit a krev na ní prolévat, zatímco my slávu Tvou pějeme a svatost Tvou prohlašujeme?“ Pravil: „Já věru znám to, co vy neznáte!“} (Korán 2:30)

Náměstek, kterého Bůh umístil na zemi jako prvního, byl prorok Adam, praotec lidstva. Bůh stvořil Adama v pátek, jak je zmíněno v tomto prorockém výroku:

„Nejlepší den, ve který vyšlo slunce, je pátek. Tehdy Bůh stvořil Adama, tehdy byl uveden do ráje a tehdy byl z něho vyhnán; a poslední Hodina nastane v pátek.“ (Muslim)

Z tohoto důvodu Bůh zvolil pátek za sváteční den muslimů. Adamovo postavení bylo tak vysoké, že Bůh přikázal andělům, aby se mu jako výraz úcty a cti poklonili; všichni andělé to okamžitě učinili. Jen satan, který byl ve společnosti andělů, se poklonit odmítl. Boží příkaz neuposlechl ze své pýchy a namyšlenosti. Vznešený Bůh o tom říká:

{Když Pán tvůj pravil andělům: „Já smrtelníka z hlíny vytvořím, a až jej vyrovnám a vdechnu mu něco z ducha Svého, padněte na zem klaníce se před ním!“ A padli před ním na zem andělé všichni sborem kromě Iblíse, jenž pyšný byl a patřil k nevděčným. I pravil Bůh: „Iblísi, co ti bránilo, abys padl před tím, co rukama vlastníma stvořil jsem? Jsi pyšný tak, či patříš snad ke vznešeným?“ Odpověděl: „Já lepší jsem než on, mne z ohně jsi stvořil, zatímco jeho jen z hlíny.“ I zvolal Bůh: „Odejdi odsud, jsi zlořečený! A nechť na tobě prokletí Mé až do dne soudného lpí!“ Pravil Iblís: „Pane můj, dej mi odklad až do dne, kdy budou vzkříšeni!“ Odpověděl: „Budiž tedy mezi těmi, jimž je odloženo až do dne času stanoveného!“ Pravil Iblís: „Při moci Tvé, já všechny je uvedu v bloudění kromě těch z nich, kdož Tvoji služebníci jsou upřímní!“ I pravil Bůh: „Při pravdě, a já pravdu dím: já tebou a všemi těmi, kdož následovat tě budou, peklo naplním!“} (Korán 38:71-85)

Bůh ze Své moudrosti určil, že Adam a jeho potomstvo obydlí zemi. Bůh poté stvořil Adamovu manželku Evu.

Vyhoštění Adama a jeho manželky z ráje

Když se ďábel odmítl poklonit před Adamem, zpečetil si tím svůj osud. Řekl Bohu, že bude

svádět Adamovo potomstvo a přivede ho s sebou do odporného příbytku v pekle. Bůh nám o tom říká:

{A hle, pravil Pán tvůj andělům: „Já smrtelníka stvořím z hlíny suché, vzaté z bláta poddajného, a až jej vyrovnám a vdechnu mu něco z ducha svého, padněte na zem, před ním se klaníce!“ A padli před ním uctívajíce jej vespolek andělé všichni, kromě Iblíse, jenž odmítl být mezi uctívajícími. I pravil Bůh: „Iblísi, proč nejsi mezi těmi, kdož klaní se, také ty?“ Odvětil: „Nebudu padat na zem před smrtelníkem, jehož jsi z hlíny suché stvořil, vzaté z bláta poddajného!“ I pravil Bůh: „Odejdi odsud, neboť jsi věru prokletý! A nechť na tobě prokletí lpí až do dne soudného!“ Řekl Iblís: „Pane můj, poskytni mi odklad do dne, kdy budou vzkříšeni!“ I pravil Bůh: „Budiž tedy mezi těmi, jimž je odloženo až do dne času stanoveného!“ Odpověděl: „Pane můj, za to, žes mne svedl, okrášlím jim vše, co na zemi je, a všechny je uvedu v bloudění, kromě těch, kdož jsou služebníci Tvoji upřímní!“} (Korán 15:28-40)

Nepřátelství mezi Adamem a Iblísem začalo už od počátku Adamova stvoření. Iblís na něho číhal a snažil se ho všemožnými způsoby přimět k neposlušnosti Božím příkazům. Když Iblís zjistil, že Bůh Adamovi zakázal jíst z určitého stromu, přesvědčil Adama a jeho manželku, aby z něho pojedli. Poté byli Adam s Evou vyhnáni z ráje. Oba se káli a svého činu litovali a Bůh jejich pokání přijal. Vznešený Bůh říká:

{A hle, řekli jsme andělům: „Padněte na zem před Adamem!“ A padli všichni kromě Iblíse, který odmítl. I pravili jsme: „Adame, toto věru je nepřítel tvůj i manželky tvé. Ať vás nevyžene z ráje, neboť pak věru nešťastni budete! Náleží ti, abys v něm nehladověl a nahý nechodil a abys v něm nežíznil a žárem netrpěl!“ Však satan mu našeptával a řekl: „Adame, mám ti ukázat strom nesmrtelnosti a království nepomíjející?“ A pojedli oba ze stromu a objevila se jim jejich nahota a začali si šíti oděvy z listí rajského. Adam neposlušný vůči Pánu svému byl a z pravé cesty se uchýlil. Potom Pán jeho si jej vyvolil, odpustil mu a správnou cestou jej řídil. I pravil Bůh: „Sestupte z něho společně a buďte jeden druhému nepřítelem! A věru k vám přijde ode Mne správné vedení.“ A ten, kdo následovat je bude, nezbloudí ani nebude nešťastný, zatímco ten, jenž odvrátí se od připomenutí Mého, život povede stísněný a v den zmrtvýchvstání vzkříšen bude Námi jako slepý.} (Korán 20:116-124)

Když byl ďábel (Iblís) vyhnán z nebeského příbytku a Adam byl vyhoštěn kvůli své neposlušnosti, Adamovo potomstvo zůstalo poslušné Bohu a uctívalo jenom Jeho. Když po deseti generacích lidé v tomto ohledu ochabli a odchýlili se, Bůh vyslal proroky a posly, aby vedli lidstvo k Boží stezce. První posel, kterého Bůh vyslal po Adamovi, byl prorok Noe (ﷺ). V době jeho prorockého působení byl polyteismus běžným jevem. Vznešený Bůh říká:

{I pravil Noe dále: „Pane můj, oni mne neuposlechli a následovali toho, jehož majetek a děti jen zkázu jeho zvětšily, a nesmírný úklad proti mně připravili a zvolali: ‚Neopouštějte božstva svá! Neopouštějte Wadda ani Suwá´, ani Jaghútha a Ja´úqa a Nasra!' A věru oni mnohým zbloudit dali; a nerozmnožuj nespravedlivým ničeho, leda jejich bloudění!“} (Korán 71:21-4)

Nejvýznamnějších proroků a poslů bylo pět (v arabštině známých jako *úlú al-'azm)*, kteří

vyvinuli ohromné úsilí při předávání Božího poselství svému lidu.

1. Prorok Noe (ﷺ)

Byl prvním Bohem vyslaným poslem. Byl poslán poté, co se jeho lid začal věnovat polyteismu (arabsky *širk)*. Situace lidí postupně upadala, až zapomněli základy své víry, kterou jim předali jejich předci islámského přesvědčení. Vznešený Bůh říká:

{Věru jsme poslali Noema k lidu jeho s rozkazem: „Varuj lid svůj, dříve než postihne jej trest bolestný!“} (Korán 71:1)

Uctívali pět model, které se jmenovaly Wadd, Suwá', Jaghúth, Ja'úq a Nasr. Vznešený Bůh jejich jména uvádí v Koránu:

{A zvolali: ‚Neopouštějte božstva svá! Neopouštějte Wadda ani Suwá´, ani Jaghútha a Ja´úqa a Nasra!'} (Korán 71:23)

Prorok Noe byl velmi zbožný a pravdomluvný. Trpělivě a všemi možnými způsoby vyzýval svůj lid ke správné cestě. Vznešený Bůh říká:

{A zvolal: „Pane můj, vyzýval jsem lid svůj nocí i dnem, mé kázání však rozmnožilo jejich odpor jen. A kdykoliv jsem je vyzýval - abys jim mohl odpustit - tu prsty si do uší strkali, do šatů svých se halili, zatvrdili se a chovali se hrdopyšně. Potom jsem jim kázal zcela veřejně, pak jsem vystoupil otevřeně a jednal s nimi skrytě i tajně a pravil jsem jim: ‚Proste Pána svého za odpuštění, vždyť On věru je odpouštějící!‘“} (Korán 71:5-10)

Přes veškeré jeho úsilí se mnoho lidí odvrátilo a poselství odmítlo. Jen několik z nich ho následovalo a nevěřící z jeho lidu pokračovali ve své nevíře a špatnostech. Proto jim Bůh odepřel déšť. Noe jim sdělil, že pokud uvěří, dostane se jim deště a oni tedy uvěřili, avšak brzy poté se vrátili k nevíře. Když Noe strávil dlouhé roky bezvýsledným vyzýváním k Boží stezce, nakonec se obrátil na Boha těmito slovy:

{„Pane můj, neponechávej na zemi žádného obyvatele z nevěřících, vždyť ponecháš-li je, oni dají zbloudit služebníkům Tvým a nezrodí nic, než zase zarputilé nevěřící a hříšníky.“} (Korán 71:26-7)

Bůh jeho modlitby vyslyšel a přikázal mu postavit archu. Noe byl zručný tesař a ti, kdo uvěřili v jeho poselství, mu pomáhali. Jakmile byla archa dokončena, Bůh proroku Noemovi přikázal shromáždit pár od každého zvířete. Poté přikázal nebesům, aby vypustila prudký déšť, a zemi, aby vydala svou vodu. Vznešený Bůh říká:

{A již před nimi lid Noemův znamení za výmysl pokládal a Našeho služebníka za lháře

prohlásil; i řekli oni: „Blázen!“ a on byl jimi odstrašen. Pána svého vzýval: „Pomoz mi, jsem přemožen!“ A brány nebeské jsme otevřeli pro vodu tekoucí proudem a ze země vytrysknout jsme dali pramenům, až setkaly se oba proudy dle rozkazu, jenž byl již předurčen. A naložili jsme Noeho na loď postavenou z prken a palmových vláken, aby plula pod naším zrakem v odměnu tomu, jenž byl tak odvržen. A ponechali jsme ji jako znamení. Což není nikoho, kdo připomněl by si to nyní?} (Korán 54:9-15)

Prorok Noe (ﷺ) měl tři syny: Šém byl předkem Arabů a Peršanů, Chám byl předkem Afričanů a Evropanů a Jefet byl předkem Asiatů.

2. Prorok Abraham (Ibrahím) (ﷺ)

V arabštině je známý jako *chalíl ar-Rahmán* (koho si Bůh zvolil ze Své lásky). Jeho prvorozeným synem byl prorok Ismael a jeho druhorozeným synem byl Izák (Isháq). Z jejich potomstva vzešla většina proroků a poslů. Vznešený Bůh říká:

{Chvála Bohu, jenž daroval mi přes stáří mé Ismaela a Izáka - a Pán můj věru dobře slyší vzývání.} (Korán 14:39)

Bůh si ho zvolil k předání Svého poselství. Prorok Abraham (ﷺ) žil ve společnosti polyteistů, kteří byli modláři a uctívali hvězdy. Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravil Abraham otci svému Ázarovi: „Zdaž bereš si modly jako božstva? Věru já vidím tebe i lid tvůj v bludu zjevném.“ A takto jsme ukázali Abrahamovi království nebeská i pozemská, aby se stal jedním z pevně přesvědčených. A když se nad ním rozprostřela noc, spatřil hvězdu a zvolal: „Toto je Pán můj!“ Když však zapadla, řekl: „Nemám rád zapadající.“ A když spatřil vycházející měsíc, zvolal: „Toto je Pán můj!“ Když však zapadl, řekl: „Jestliže mne Pán můj správně nepovede, budu určitě patřit k lidu zbloudilému!“ A když spatřil vycházející slunce, zvolal: „Toto je Pán můj, neboť jest největší!“ A když zapadlo, řekl: „Lide můj, nejsem zodpovědný za to, co k Bohu přidružujete, nýbrž obracím se - jako haníf - k tomu, jenž nebesa i zemi stvořil, a nebudu patřit k těm, kdož k Bohu přidružují.“} (Korán 6:74-9)

To, co viděl u svého lidu, ho neuspokojovalo. Cítil, že musí existovat Bůh, který je větší než to, co jeho lid uctíval. Věděl, že modly nemají žádnou moc přinést užitek ani škodu. Abraham se se svým lidem často přel a logicky argumentoval, proč si jejich modly nezaslouží žádné uctívání. Bůh říká:

{Vyprávěj jim zvěst o Abrahamovi, když pravil otci svému a lidu svému: „Co to uctíváte?“ Odpověděli: „Modly uctíváme a v oddanosti k nim setrváváme.“ I otázal se jich: „A slyší vás, když je vzýváte? Anebo jsou vám k užitku či ke škodě?“ Odvětili: „To nikoliv, však shledali jsme, že tak činili již otcové naši.“ A pravil Abraham: „Uvažovali jste vůbec o

tom, co uctíváte vy i dávní předkové vaši? To jsou nepřátelé moji a není Boha kromě Pána lidstva, jenž stvořil mne a na správnou cestu mne uvádí a krmí mne a napájí, a když nemocen jsem, mne uzdraví a zemřít mi dá a pak mě oživí, a přeji si jen, aby mi viny mé odpustil v soudu den poslední.“ Pane, daruj mi moudrost a připoj mě k bezúhonným.} (Korán 26:69-83)

Prorok Abraham pokračoval ve vyzývání svého lidu k Boží stezce, aby uvěřili v jedinost Boží a opustili vše, co uctívali namísto Jeho. Avšak oni jeho poselství odmítli a dokonce mu usilovali o život, ale Bůh ho zachránil. Bůh nám o tom říká:

{Abraham pravil: „Pročpak tedy uctíváte vedle Boha něco, co vám ani neprospívá, ani neškodí? Hanba na vás i na to, co místo Boha uctíváte. Cožpak nejste rozumní?“ Zvolali: „Upalte ho a pomozte božstvům svým, udělat něco chcete-li.“ Avšak My jsme pravili: „Ohni, vychladni a buď neškodným pro Abrahama!“ A hodlali mu úklad nastrojit, však My jsme způsobili, že sami ztrátu největší utrpěli.} (Korán 21:66-70)

Po neustávajícím kázání Bůh přikázal proroku Abrahamovi, aby vzal svou ženu Hadžar a jejich syna Ismaela do Mekky. Tam mu Bůh přikázal postavit Ka'bu. Z potomstva proroka Ismaela pochází také poslední Boží prorok, prorok Muhammad (ﷺ), který byl poslán k celému lidstvu. Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravil Abraham: „Pane můj, učiň zemi tuto bezpečnou a obdaruj obyvatele její plody – ty z nich, kdož v Boha a v den soudný uvěřili!“ I odvětil Pán: „Těm pak, kdož neuvěřili, těm krátké užívání poskytnu a potom je do trestu pekelného uvrhnu. Jak hnusný to bude cíl konečný!“ Když pak Abraham a Ismael kladli základy chrámu, zvolali: „Pane náš, přijmi jej od nás, vždyť Tys věru slyšící, vševědoucí! Pane náš, učiň, ať jsme do vůle Tvé odevzdáni, a učiň z potomků našich obec Tobě oddanou; ukaž nám obřady naše a vyslyš pokání naše, vždyť Tys věru odpouštějící, slitovný! Pane náš, vyšli mezi obyvatele města tohoto posla ze středu jejich, aby jim sděloval znamení Tvá, naučil je Písmu a vědění a očistil je, vždyť Tys věru mocný i moudrý!“} (Korán 2:126-9)

3. Prorok Mojžíš (Músá) (ﷺ)

On je tím, ke kterému Bůh mluvil. Vznešený Bůh říká:

{A když přišel Mojžíš na schůzku Námi stanovenou a když s ním promluvil Pán jeho, zvolal:;,Pane můj, ukaž se mi, abych Tě mohl spatřit!“ I odpověděl: „Nikdy Mne nespatříš, ale pohleď k této hoře: jestliže zůstane nehybná na místě svém, tedy Mne uvidíš!“ A když pak se Pán jeho zjevil nahoře, obrátil ji v prach a Mojžíš klesl jak bleskem zasažen. A když se vzpamatoval, zvolal: „Sláva Tobě, kajícně jsem se k Tobě obrátil a nyní jsem první z věřících!“} (Korán 7:143)

Prorok Mojžíš je v Koránu zmíněn 129 krát a proto je nejčastěji zmiňovaným prorokem v

Koránu. Bůh mu dal dva zázraky. Prvním z nich bylo z Boží vůle proměnění jeho hole v hada a druhým bylo, když jeho ruka dostala zářivě bílou barvu, aniž by to bylo způsobeno nemocí. Tato znamení Mojžíš dostal proto, aby přesvědčil Faraóna o jeho zbloudilosti a přivedl ho tím k islámu. Vznešený Bůh říká:

{I pravil Mojžíš: „Faraóne, já věru jsem poslem Pána lidstva veškerého a je spravedlivé; abych o Bohu jen pravdu hovořil. Přišel jsem k vám s důkazem jasným od Pána vašeho, nech tedy odejít se mnou dítka Izraele!“ Faraón řekl: „„Jestliže jsi se znamením přišel, pak je předveď, patříš-li mezi pravdomluvné!“ I hodil Mojžíš hůl svou na zem – a hle, stala se hadem zjevným. Potom vyňal ruku svou – a hle, zdála se bílá přihlížejícím.} (Korán 7:104-8)

Bůh ho poslal k egyptskému Faraónovi a jeho lidu, aby je vyzýval k víře v jedinost Boží a k odvrácení od všech falešných božstev, která uctívali. Vznešený Bůh říká:

{I řekl Faraón: „Velmoži, nevím o tom, že byste měli nějaké božstvo kromě mne. Hámáne, dej pro mne vypálit z hlíny cihly a postav mi věž, možná že vystoupím až k božstvu Mojžíšovu, neboť věru jej za lháře pokládám.“} (Korán 28:38)

Prorok Mojžíš Faraóna vyzýval moudrostí a krásnými slovy, aby uvěřil v jedinost Boží. Avšak Faraón mu vzdoroval a svolal všechny kouzelníky té doby, aby Mojžíše porazili. Avšak zvítězil Mojžíš, protože jeho hůl se z Boží vůle proměnila v hada, který pozřel všechny tyče a hole, které hodili kouzelníci. Bůh nám tento příběh připomíná těmito slovy:

{I řekli velmožové z lidu Faraónova: „Vskutku člověk tento je kouzelníkem učeným, který vás chce vyhnat ze země vaší, co tedy nařídíte?“ I řekli: „Odkaž je na později, jeho i bratra jeho, a pošli do měst shromažďovatele, aby ti přivedli všechny kouzelníky učené!“ I přišli kouzelníci k Faraónovi a řekli: „Zajisté že dostane se nám odměny, jestliže budeme vítězi.“ Odpověděl: „Ano, a stanete se potom těmi, kdož jsou mi přiblížení.“ Řekli: „Mojžíši, chceš hodit hůl nejdříve ty, či máme my házet jako první?“ Odpověděl: „Házejte vy!“ A když hodili, očarovali zraky lidí a naplnili je hrůzou a předvedli kouzlo mocné. A vnukli jsme Mojžíšovi: „Hoď svou hůl!“ a hle, ona pohltila vše, co oni vykouzlili. A vyjevila se pravda a ukázalo se nicotným vše, co oni dělali. A byli tam přemoženi a odvrátili se poníženi. A vrhli se kouzelníci na zem, na tvář padajíce.} (Korán 7:109-120)

Faraón a jeho lid neuvěřili v Boží poselství, proto je Bůh potrestal mnoha pohromami. Seslal na ně jako Boží znamení záplavy, kobylky, vši, žáby a krev. Oni však stále odmítali a pokračovali ve své nevíře. Každé z ran byli zbaveni skrze požehnání a modlitbu proroka Mojžíše (ﷺ). Pokaždé se pak ale odvrátili a setrvali ve své nevíře. Bůh o tom říká:

{I řekli: „I kdybys nám předvedl jakékoliv znamení, abys nás jím očaroval,nikdy ti neuvěříme!“ A seslali jsme na ně zátopu, kobylky, vši, žáby i krev jako znamení srozumitelná, ale oni v pýše své setrvali a lidem provinilým se stali. A kdykoliv je postihly tyto rány, říkali: „Mojžíši, pros za nás Pána svého podle úmluvy Jeho s tebou! Jestliže nás vskutku zbavíš těchto ran, věru ti uvěříme a věru s tebou odešleme dítka Izraele!“ Avšak když jsme od nich vzdálili tyto rány až do lhůty, jíž měli dosíci, hle, oni porušili slovo své.} (Korán 7:132-5)

Po tom všem Bůh přikázal proroku Mojžíšovi, aby shromáždil svůj lid a pod rouškou noci Egypt opustili a mohli pak volně vyznávat svou víru. Jakmile Faraón zjistil, že odešli, vydal se je se svými vojsky pronásledovat. Mojžíš a jeho lid došli k moři a izraelité zvolali: „Faraón nás zajme!“ Mojžíš měl plnou důvěru v Boha, udeřil svou holí a moře se rozestoupilo a vytvořilo cestu, na kterou se z Boží vůle lidé vydali. Bůh poté zachránil Mojžíše a jeho lid a Faraóna zničil v moři. Vznešený Bůh říká:

{Když obě skupiny se spatřily, druhové Mojžíšovi zvolali: „Teď vskutku dostiženi jsme!“ I pravil Mojžíš: „Však nikoliv, vždyť Pán můj je se mnou a On povede mne!“ A vnukli jsme Mojžíšovi: „Udeř holí svou do moře!“ A rozestoupilo se a část každá podobnou se stala obrovské hoře. A dali jsme jim postoupit a pak i těm druhým, a zachránili jsme Mojžíše a všechny, kdož byli s ním, a pak jsme zničili ty druhé utopením.} (Korán 26:61-6)

Vznešený Bůh dále říká:

{A převedli jsme dítka Izraele přes moře, zatímco Faraón a vojska jeho je pronásledovali nespravedlivě a nenávistně. A nakonec, když postihlo jej utopení, zvolal Faraón: „Uvěřil jsem, že není božstva kromě toho, v nějž věří dítka Izraele,a já jsem jedním z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali!“ Avšak Bůh pravil: „Teprve nyní?! Ale předtím jsi byl vzpurný a patřils mezi ty, kdož pohoršení šíří. Však dnes tě zachráníme v těle tvém, abys byl znamením pro ty, kdož po tobě přijdou, vždyť věru většina z lidí je lhostejná ke znamením Našim.} (Korán 10:90-2)

4. Prorok Muhammad (ﷺ)

Prorok Muhammad (ﷺ) je posledním z proroků a poslů a Bůh ho vyslal k celému lidstvu. Pochází z rodu proroka Ismaela, syna Abrahamova. Narodil se v Mekce několik měsíců po smrti svého otce. Jeho matka zemřela, když byl malý, a poté se ho ujal jeho děd Abdul-Muttalib a následně jeho strýc Abú Tálib.

Prorok Muhammad (ﷺ) byl pastevcem starajícím se o stádo ovcí v Mekce. Byl proslulý svou spolehlivostí a tím, že nikdy v životě nepronesl žádnou lež. Obyvatelé Mekky mu dokonce přezdívali pravdomluvný a spolehlivý. Kdykoliv se lidé vydávali na cestu, svěřovali mu do úschovy své cennosti.

Když dosáhl věku 40 let, Bůh k němu poslal anděla Gabriela a svěřil mu prorocké poslání vůči celému lidstvu. V Mekce po dobu 13 let vyzýval lidi k Boží stezce a později se vystěhoval do Medíny. Obyvatelé Medíny ho vyslyšeli a hromadně přijímali islám. Zemřel ve věku 63 let. Jeho následovníci pak islámské poselství rozšířili po celém světě a dodnes lidé ve všech koutech světa ve velkém počtu přijímají islám.

5. Ježíš, posel Boží (ﷺ)

'Imránův rod

Po proroku Noemovi (ﷺ) Bůh vysílal další a další proroky a posly. Vznešený Bůh říká:

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečetí proroků. A Bůh je vševědoucí o věci každé.} (Korán 33:40)

K proroku Ježíšovi, poslednímu z izraelitských proroků, mají muslimové obzvlášť silný vztah. Předpovídal lidem příchod proroka Muhammada (ﷺ) a v Koránu je zmíněn 25 krát.

Bůh v Koránu zjevil některé původní texty, které byly zjeveny Ježíšovi (ﷺ). Bůh také sděluje podrobnosti o životě Marie, Ježíšovy matky, o které je známo jen dobré a která byla proslulá svou čistotou a cudností. Vznešený Bůh říká:

{Bůh vskutku vyvolil Adama, Noa, rod Abrahamův i rod Imránův nad lidstvo veškeré jako pokolení, jež vzešla jedno z druhého. A Bůh je slyšící, vševědoucí.} (Korán 3:33-4)

Marie, nechť ji Bůh pochválí

Bůh pochválil Marii, dceru 'Imránovu a matku Ježíšovu a popisuje ji jako čistou, cudnou a zbožnou. Vznešený Bůh říká:

{A uvádí i Marii, dceru ´Imránovu, jež panenství své střežila a do níž jsme vdechli ducha Svého. A za pravdivá prohlásila slova Pána svého i Písma Jeho a patřila mezi Bohu pokorně oddané.} (Korán 66:12)

Korán objasňuje, že se za Marii její matka modlila už před jejím narozením. Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravila manželka ´Imránova: „Pane můj, zaslibuji Ti, co je v lůně mém, aby se zasvětilo Tobě. Přijmi to ode mne, vždyť Tys slyšící, vševědoucí!“} (Korán 3:35)

Na základě této prosebné modlitby Bůh ochraňoval ji i její potomky před satanem. Bůh Marii živil a zahrnul ji Svým požehnáním. Bůh říká:

{A když to přivedla na svět, zvolala: „Pane můj, přivedla jsem na svět dceru“ – a Bůh dobře věděl, co přivedla na svět, vždyť pohlaví mužské není jako ženské – „a nazvala jsem ji Marií. A svěřuji ji i potomstvo její do ochrany Tvé před satanem prokletým.“ A přijal ji Bůh přijetím laskavým a dal jí vzrůst vzrůstem krásným; a svěřil ji Zachariášovi. A kdykoliv za ní vešel Zachariáš do svatyně, nalezl u ni potravu. I zeptal se: „Marie, odkud to máš?“

Odpověděla: „To přichází od Boha a Bůh věru uštědřuje obživu, komu chce, aniž počítá.“} (Korán 3:36-7)

Marie byla v uctívání Boha velmi oddaná a byla nejlepší ženou své generace. Boží prorok (ﷺ) řekl:

„Čtyři ženy dosáhly úrovně *kamál* (dokonalosti).“ A uvedl, že jednou z nich je Marie, matka Ježíšova.

Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravili andělé: „Marie, Bůh si tě věru vyvolil a čistou tě učinil a vyznamenal tě mezi ženami lidstva veškerého. Marie, buď Pánu svému pokorně oddaná, padej na tvář svou a sklánēj se s těmi, kdož poklekají.} (Korán 3:42-3)

Mariino jméno nese celá jedna kapitola Koránu, 19. kapitola. Tato kapitola je jako jediná pojmenovaná po ženě a Bůh v ní Marii chválí. Podobnou chválu nenalezneme v žádném předešlém Písmu.

Prorok Ježíš (ﷺ)

Bůh sdělil Marii dobrou zprávu o proroku Ježíšovi (ﷺ). Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravili andělé: „Marie, Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu, jež od Něho přichází, jehož jméno je Mesiáš, Ježíš syn Mariin, a bude blahoslavený na tomto i onom světě a též jedním z těch, kdož k Bohu budou přiblížení. A bude mluvit s lidmi již v kolébce i jako dospělý a bude patřit mezi bezúhonné.“ Pravila: „Pane můj, jak bych mohla mít syna, když se mne smrtelník žádný dosud nedotkl?“ Pravil: „Takto Bůh tvoří to, co chce; když o věci nějaké rozhodne, řekne toliko „Staniž se!“, a stane se. A naučí jej Bůh Písmu a Moudrosti a Tóře a Evangeliu.“} (Korán 3:45-8)

Ježíšova lidská podstata

Korán jasně uvádí, že Ježíš byl člověkem, kterého si Bůh vyvolil k předání poselství víry v jedinost Boží jeho lidu. Vznešený Bůh říká:

{Mesiáš, syn Mariin, není leč posel, před nímž byli již poslové jiní. A matka jeho byla pravdomluvná – a oba se živili pokrmy. Pohleď, jak jim objasňujeme znamení, a pohleď, do jakých lží se dostali!} (Korán 5:75)

Boha není hodno, aby měl manželku a děti. Tvrdit, že má dítě, je vskutku nesmírným hříchem. Vznešený Bůh říká:

{Říkajíce, že Milosrdný si vzal děti, vy spáchali jste věc hnusnou, že div se nebesa kvůli tomu neroztrhla, země se div nerozpoltila a hory se málem na prach rozpadly, že Milosrdnému děti lživě připsali. A nehodí se přece, aby si Milosrdný děti bral, vždyť všichni, kdož na nebesích a na zemi jsou, k Milosrdnému přicházejí jako služebníci.} (Korán 19:88-93)

Dítě pochází ze spojení dvou sobě rovných, zatímco nic se nepodobá Bohu, který nemá ani Sobě rovného, ani společníka. Vznešený Bůh říká:

{Rci: „On Bůh je jedinečný, Bůh sám o sobě věčný. Neplodil a nebyl zplozen a není nikoho, kdo je mu roven."} (Korán 112:1-4)

Že Bůh má dítě, tvrdili lidé v různých dějinných epochách. Arabští polyteisté tvrdili, že se Bůh oženil s džiny a andělé jsou Jeho dcery. Vznešený Bůh říká:

{Dotaž se jich, proč Pán tvůj má dcery mít, když oni přece mají syny, či zda byli svědky toho, že stvořili jsme anděly jako ženy? Což není to jen výmysl jejich, když hovoří: „Bůh zplodil" – a věru jsou to lháři! A že by si místo synů vyvolil dcery? Co je s vámi, že máte takové názory? Což se nevzpamatujete? Anebo snad pravomoc zjevnou k tomu máte? Předložte tedy Písmo své, jste-li pravdomluvní! A učinili Boha s džiny příbuzným, však džinové dobře již vědí, že sami budou před Pána předvedeni. Oč slavnější je Bůh než to, co lživě Mu připisují, kromě služebníků Božích upřímných.} (Korán 37:149-160)

Něco podobného tvrdili také židé a křesťané:

{A říkají židé: „´Uzajr je syn Boží!" a říkají křesťané: „Mesiáš je syn Boží!" A taková je řeč, již ústy svými pronášejí, a napodobují tak řeč oněch, kdož před nimi byli nevěřící. Nechť Bůh proti nim bojuje! Do jaké lži to upadli! A vzali si učence své a mnichy své za pány vedle Boha a stejně tak i Mesiáše, syna Mariina, ačkoliv jim bylo přikázáno uctívat toliko Boha jediného. A není božstva kromě Něho, jenž slávou Svou povznesen je nad ty, kdož jsou k Němu přidružováni!} (Korán 9:30-1)

Korán jasně říká, že kdokoliv věří, že Ježíš je synem Božím nebo součástí Trojice, vyznává přesvědčení, které je v rozporu s Ježíšovým poselstvím, a takový člověk tedy v jeho poselství nevěří. Korán vysvětluje, že Ježíšovým poselstvím byla víra v jedinost Boží. Vznešený Bůh říká:

{A věru jsou nevěřící ti, kdož říkají: „Mesiáš, syn Mariin, je Bůh!" A pravil Mesiáš: „Dítka Izraele, uctívejte Boha, Pána mého i Pána vašeho! Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky." A jsou věru nevěřící ti, kdo prohlašují: „Bůh je třetí z trojice" – zatímco není božstva kromě Boha jediného. A nepřestanou-li s tím, co říkají, věru se dotkne těch, kdož z nich jsou nevěřící, trest bolestný! Proč se tedy kajícně neobrátí k Bohu a neprosí jej za odpuštění, když Bůh zajisté je odpouštějící a slitovný?} (Korán 5:72-4)

Korán uvádí mnoho rozumových důvodů, které jasně dokazují, že jedině Bůh je hoden uctívání. On jedná a činí, cokoliv chce. Také vysvětluje, že všechny Ježíšovy zázraky se staly pouze z Boží vůle. Není v moci ani samotného Ježíše, aby se ochránil před Božími rozhodnutími. Vznešený Bůh říká:

{Věru jsou nevěřící ti, kdož říkají: „Zajisté je Bohem Mesiáš, syn Mariin!" Odpověz: „Kdo má u Boha takovou moc, aby Mu mohl zabránit, kdyby se mu zachtělo zahubit Mesiáše, syna Mariina, a matku jeho a vůbec všechny, kdož jsou na zemi?" Bohu náleží království na nebesích i na zemi i vše, co je mezi nimi; On tvoří, co chce, a On nade všemi věcmi je mocný.} (Korán 5:17)

Bůh varuje židy a křesťany, aby ve své úctě k prorokům nepřeháněli a aby o nich nemluvili bez vědění. Také zdůrazňuje, že Ježíš je pouze lidskou bytostí. Vznešený Bůh říká:

{Vlastníci Písma! Nepřehánějte v náboženství svém a mluvte o Bohu jedině pravdu! Vskutku Mesiáš Ježíš, syn Mariin, je pouze poslem Božím a slovem Jeho, které vložil do Marie, a duchem z Něho vycházejícím. A věřte v Boha a posly Jeho a neříkejte: „Trojice!" Přestaňte, a bude to tak pro vás lepší. Bůh vskutku je jediným Bohem, On povznesen je nad to, aby měl dítě, vždyť náleží Mu vše, co na nebesích je i na zemi; a Bůh dostatečným je ochráncem. Ani Mesiáš, ani andělé přiblížení neopovrhují tím, aby byli služebníky Božími. Ty, kdož opovrhují službou Bohu a kteří jsou pyšní, ty Bůh shromáždí u Sebe všechny. Těm, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, těm Bůh dá plnou odměnu jejich a rozmnoží jim z dobrodiní Svého; a ty, kdož byli pyšní a opovrhovali službou Jemu, ty potrestá trestem bolestným. A nenaleznou vedle Boha ochránce ani pomocníka žádného.} (Korán 4:171-3)

Ježíšovo prorocké poslání

Každý muslim věří, že všichni proroci a poslové splnili svůj úkol a svému lidu předali poselství víry v jedinost Boží. Muslim by je měl také všechny milovat a chovat k nim úctu. Bůh nám navíc přikázal, abychom je všechny bránili. Vznešený Bůh říká:

{Rcete: „Uvěřili jsme v Boha a v to, co seslal nám, i v to, co seslal Abrahamovi, Ismaelovi, Izákovi, Jakubovi a kmenům, i v to, co bylo dáno Mojžíšovi, Ježíšovi, a v to, co bylo dáno prorokům od Pána jejich. My nečiníme rozdíl mezi nimi a do vůle Pána svého jsme odevzdáni!" Jestliže uvěří v něco podobného tomu, čemu vy věříte, pak půjdou po cestě správné; jestliže se však odvrátí, pak věru jsou v rozkolu. Však Bůh ti proti nim postačí, vždyť Bůh je věru slyšící, vševědoucí!} (Korán 2:136-7)

Před příchodem proroka Mojžíše byli izraelité poníženi a nuceni k těžké práci. Vznešený Bůh říká:

{A věru jsme vás zachránili před rodem Faraónovým, který vám působil kruté mučení, syny vaše zabíjel a jen ženy vaše naživu nechával. A v tom zajisté byla zkouška velká od Pána vašeho.} (Korán 7:141)

Bůh jim jako požehnání poslal proroka Mojžíše a jejich situace se ze zoufalé změnila v dobrou. Vznešený Bůh říká:

{A dali jsme lidu, který utiskovali, v dědictví východní i západní části země, jíž jsme

požehnali. A tak se splnilo překrásné slovo Pána tvého vůči dítkám Izraele, neboť věru trpěliví byli. A zničili jsme dílo Faraóna a lidu jeho i vše, co zbudovali.} (Korán 7:137)

Izraelité se časem od Boží stezky odchýlili a Bůh jim proto poslal proroka Ježíše, aby je přivedl zpět na přímou stezku. Vznešený Bůh říká:

{A vypravili jsme ve stopách jejich Ježíše, syna Mariina, aby potvrdil pravdivost toho, co obsaženo bylo předtím v Tóře, a dali jsme mu evangelium, v němž je správné vedení a světlo, aby potvrdilo pravdivost toho, co bylo předtím v Tóře, a stalo se správným vedením i varováním pro bohabojné.} (Korán 5:46)

Prorok Ježíš se ujal svého úkolu a vyzýval izraelity k víře v jedinost Boží, k uctívání pouze Boha a k dodržování v Evangeliu obsažených přikázání. Vznešený Bůh říká:

{A když přišel Ježíš s jasnými důkazy, pravil: „Přišel jsem k vám s moudrostí, a abych vám objasnil něco z toho, o čem jste různého názoru; bojte se tedy Boha a poslouchejte mne!“ Bůh je věru Pánem mým i Pánem vaším; uctívejte Ho tedy, neboť toto stezka přímá je!} (Korán 43:63-4)

Když prorok Ježíš uviděl, že lidé neuvěřili, odmítli pravdu a ve své nevíře byli vytrvalí, zavolal ty ze svého lidu, kteří uvěřili, dvanáct mužů známých jako apoštolové. Oni jeho volání vyslyšeli a přísahali, že ho budou podporovat. Vznešený Bůh říká:

{A když Ježíš pocítil nevíru jejich, pravil: „Kdo budou pomocníky mými na cestě Boží?“ I odpověděli apoštolové: „My pomocníky Božími budeme, my v Boha věříme, a ty podej svědectví, že do vůle Jeho odevzdáni jsme! Pane náš, uvěřili jsme v to, cos nám seslal, a následujeme posla; zapiš nás tedy mezi ty, kdož pravdu dosvědčují!“} (Korán 3:52-3)

Popis proroka Ježíše

Korán nám popisuje proroka Ježíše (ﷺ), jeho jednání a také podstatu jeho poselství. Bůh zmiňuje, že Ježíše ochraňoval. V Koránu říká:

{A již kdysi jsme dali Mojžíšovi Písmo a po něm jsme i jiné posly vyslali; a dali jsme Ježíšovi, synu Marie, důkazy jasné a podpořili jsme jej Duchem svatým. A kdykoliv přišel k vám posel s něčím, co duše vaše si nepřály, zpyšněli jste: jedny jste prohlásili za lháře a druhé jste zabili.} (Korán 2:87)

Bůh Ježíše také uvádí za příklad úplné víry a upřímnosti k Bohu. Muslimové věří, že Ježíš před koncem světa opět sestoupí na zem. Vznešený Bůh říká:

{A když je syn Mariin jako příklad uváděn, hle, tvoji soukmenovci se o něm hlasitě hádají a říkají: „Jsou božstva naše lepší, či lepší je on?“ A uvádějí ten příklad jen proto, aby hádat se mohli, vždyť věru oni jsou lid hádky milující. On není leč služebníkem Naším, jemuž jsme přízeň svou uštědřili, a příkladem pro dítka Izraele jsme jej učinili. A kdybychom chtěli,

udělali bychom z vás anděly, kteří by na zemi nástupci vašimi byli. A to je věru znamením Hodiny; nepochybujte o ní, nýbrž následujte mne, neboť toto stezka přímá je.} (Korán 43:57-61)

Ježíšův vzhled

Prorok Muhammad (ﷺ) popsal Ježíše a jeho vzhled takto:

„Mezi mnou a prorokem Ježíšem nebyl žádný jiný prorok. On sestoupí z nebes na zemi. Pokud ho uvidíte, vězte jeho popis: je průměrné postavy, ani tlustý, ani hubený. Jeho pleť má červeno-bílý odstín.“

Prorok (ﷺ) také řekl:

„Proroci jsou bratry narozenými z různých matek. Přesvědčení, jehož jsou nositeli, je jedno a podrobnosti jejich zákonů se liší. Není žádný prorok mezi Ježíšem a mnou. On zlomí kříž, zabije svini a zruší *džizja* (daň z hlavy). **Všechny spojí v jedné víře a za jeho vlády bude panovat pouze islám. Za jeho vlády bude zabit Antikrist a na zemi zavládne bezpečí natolik, že zvířata spolu budou žít ve vzájemném souladu. Děti si budou hrát s hady a ti jim neublíží. Bude vládnout mezi muslimy tak dlouho, jak bude Bůh chtít, a potom zemře a muslimové ho pohřbí.“** (Ahmad)

Prorok (ﷺ) dále řekl:

„Viděl jsem Ježíše, Mojžíše a Abrahama. Ježíš měl narůžovělý odstín pleti a širokou hruď.“ (Buchárí)

Prorok (ﷺ) objasnil, že víra člověka není úplná, pokud nevěří, že Ježíš je Božím poslem. Toto přesvědčení povede ke slastnému životu v nebeském příbytku. Prorok (ﷺ) řekl:

„Kdokoli dosvědčí, že není božstva kromě Boha bez společníků a že Muhammad je Jeho služebníkem a poslem a že Ježíš je Božím služebníkem stvořeným z Božího příkazu skrze Marii a že ráj a peklo jsou skutečnost, vstoupí do ráje, i kdyby nevykonal ani jeden dobrý skutek.“

Víra, že Ježíš je Božím poslem, také člověku zvyšuje odměnu. Prorok (ﷺ) řekl:

„Kdokoliv uvěřil v Ježíše, syna Mariina, jako v Božího proroka a posla a poté uvěří ve mně, bude mít dvě odměny.“ (Buchárí)

Ježíš a Antikrist

Prorok (ﷺ) nám sdělil, že Ježíšův návrat na zem bude jedním z posledních příznaků příchodu soudného dne. Důkazem jsou slova vznešeného Boha:

{A když je syn Mariin jako příklad uváděn, hle, tvoji soukmenovci se o něm hlasitě hádají a říkají: „Jsou božstva naše lepší, či lepší je on?“ A uvádějí ten příklad jen proto, aby hádat se mohli, vždyť věru oni jsou lid hádky milující. On není leč služebníkem Naším, jemuž jsme přízeň svou uštědřili, a příkladem pro dítka Izraele jsme jej učinili. A kdybychom chtěli, udělali bychom z vás anděly, kteří by na zemi nástupci vašimi byli. <u>A to je věru znamením Hodiny;</u> nepochybujte o ní, nýbrž následujte mne, neboť toto stezka přímá je.} (Korán 43:57-61)

Díky svému významu bude právě prorok Ježíš tím, kdo zabije Antikrista, a také bude šířit islámské poselství ve velmi pohnuté době. V té době se bude dobro považovat za zlo a zlo se bude považovat za dobro. Prorok (ﷺ) řekl:

„Lidé, na této zemi od stvoření Adama až po konec času není většího pokušení *(fitna)* než to Dadždžálovo (Antikristovo). Před tímto pokušením svůj lid varoval každý prorok. Já jsem poslední z proroků a vy jste posledním z národů a on nepochybně přijde v této době. Pokud přijde, zatímco jsem mezi vámi, budu bránit každého muslima. Avšak pokud přijde po mém skonu, každý muslim se bude muset bránit sám. Nejprve se objeví v oblasti mezi Velkou Sýrií a Irákem. Vydá se na východ a na západ a kamkoli přijde, způsobí nesnáze. Služebníci Boží, lidé, buďte pevní! Popíši vám ho, jak ho nepopsal žádný prorok. Bude se prohlašovat za vašeho Boha, avšak vy Boha na tomto světě nespatříte. Je jednooký a váš Bůh není jednooký! Mezi očima má napsáno ‚nevěřící‘ a každý věřící to bude moci přečíst, ať je gramotný či negramotný. Bude s sebou mít nebe a peklo. Jeho peklo je rájem a nebe je peklem. Kdokoliv je zkoušen jeho peklem, ať se obrátí k Bohu a přednáší úvodní verše ze súry Jeskyně (al-Kahf). Řekne beduínovi: Když uvidíš, že jsem vzkřísil tvou matku a tvého otce, uvěříš ve mne? Beduín bude souhlasit a objeví se dva ďáblové v podobě jeho rodičů a přikážou mu, aby poslouchal Dadždžála. Zabije člověka, rozpůlí ho a poté řekne: Podívejte se na mého služebníka, rozpůlil jsem ho a vzkřísím ho. Poté se toho člověka zeptá: Kdo je tvůj Bůh? Ten muž, který byl právě rozpůlen, řekne: Bůh! Ty jsi nepřítel Boží, ty jsi Dadždžál! Nyní jsem si jistější než kdykoliv předtím, že ty jsi ten, před kým nás náš prorok varoval! Přikáže nebesům, aby vydala déšť, a zemi, aby dala vyrůst nejlepším ze svých plodin. Projde oblastí, která v něho nevěří, a nařídí zemi, aby přestala plodit a všechny jejich plodiny i dobytek zahynou. Projde jinou oblastí a vyzve je, aby v něho uvěřili, a oni uvěří, a budou svědky úžasného materiálního požehnání. Půjde do každého kouta tohoto světa vyjma Mekky a Medíny. Andělé budou stát na ochranu obou se svými meči. Zatímco bude venku čekat, Medína se prudce otřese, všichni pokrytci vyjdou a půjdou se k němu připojit. Z Boží vůle bude očištěna.“

Někdo řekl: „Kde budou onoho dne Arabové?“ On řekl:

„Bude jich málo a budou se zbožným imámem (vůdcem). **Zatímco se bude chystat k ranní modlitbě, sestoupí Ježíš a imám ustoupí dozadu, aby mu předal vedení, ale Ježíš ho postrčí dopředu. Po modlitbě Ježíš požádá, aby byla otevřena brána, a za ní bude Dadždžál a s ním jeho 70 000 vojáků. Všichni budou zabiti a Ježíš bude vládnout jako moudrý a spravedlivý panovník. Zabije svini, zlomí kříž a bude vládnout podle zákonů islámu.“**

Zázraky proroka Ježíše

Někdy lidé odmítali pravdivost nějakého proroka a neuvěřili, dokud neviděli jasný zázrak. Z tohoto důvodu dal Bůh svým prorokům a poslům zázraky. Vznešený Bůh říká:

{A již před tebou jsme vyslali posly a dali jsme jim manželky i potomstvo. A nestalo se, aby posel některý přinesl znamení bez Božího dovolení – a každé období má pak Písmo vlastní.} (Korán 13:38)

Každý prorok dostal zázraky, které byly pro jeho lid pochopitelné a mohl jim porozumět. Lid proroka Mojžíše byl proslulý svou zběhlostí v magii. Bůh tedy proroka Mojžíše podpořil zázraky, které byly jeho lidu srozumitelné: jeho hůl se zázračně proměnila v hada. Vznešený Bůh říká:

{I přišli kouzelníci k Faraónovi a řekli: „Zajisté že dostane se nám odměny, jestliže budeme vítězi.“ Odpověděl: „Ano, a stanete se potom těmi, kdož jsou mi přiblíženi.“ Řekli: „Mojžíši, chceš hodit hůl nejdříve ty, či máme my házet jako první?“ Odpověděl: „Házejte vy!“ A když hodili, očarovali zraky lidí a naplnili je hrůzou a předvedli kouzlo mocné. A vnukli jsme Mojžíšovi: „Hoď svou hůl!“ a hle, ona pohltila vše, co oni vykouzlili. A vyjevila se pravda a ukázalo se nicotným vše, co oni dělali. A byli tam přemoženi a odvrátili se poníženi. A vrhli se kouzelníci na zem, na tvář padajíce a prohlásili: „Uvěřili jsme v Pána lidstva veškerého, Pána Mojžíšova a Árónova!“} (Korán 7:113-122)

Lid proroka Ježíše byl znám svými znalostmi v oblasti léčení a medicíny. Ježíš byl podpořen zázraky, které byly pro jeho lid srozumitelné. Mluvil s lidmi jako novorozeně, vytvaroval z hlíny ptáka a poté do něho z Boží vůle vdechl život, uzdravoval malomocné a slepé. Dokonce z Boží vůle i křísil mrtvé. Bůh říká:

{A hle, řekne Bůh: „Ježíši, synu Mariin, pomni milosti Mé, kterou jsem prokázal tobě i matce tvé, když podpořil jsem tě duchem svatým a hovořils s lidmi v kolébce i jako dospělý; když naučil jsem tě Písmu, moudrosti, Tóře i Evangeliu; a když vytvořils z hlíny podoby ptáků z dovolení Mého a dýchls na ně a staly se ptáky skutečnými z dovolení Mého; a když uzdravils slepého a malomocného z dovoleni Mého a dals vstát mrtvým z hrobů z dovolení Mého. A odehnal jsem od tebe dítka Izraele, když přišels k nim s důkazy jasnými a když řekli ti z nich, kdož neuvěřili: Tohle není leč kouzelnictví zjevné!} (Korán 5:110)

Dalším zázrakem proroka Ježíše byl prostřený stůl. Jeho učedníci žádali o nebeskou hostinu, aby se jim posílila srdce. Ježíš se za to tedy modlil a Bůh ho vyslyšel. Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravili apoštolové: „Ježíši, synu Mariin, může nám Pán tvůj seslat z nebe stůl prostřený?“ I odvětil: „Bojte se Boha, jste-li věřící!“ Řekli: „Chceme z něho pojíst, aby upokojila se srdce naše a abychom zvěděli, žes k nám mluvil pravdu, a mohli pak být svědky o tom!“} (Korán 5:112-3)

Prorok Ježíš a jeho odmítnutí polyteismu (arabsky širk)

Z Koránu vyplývá, že Ježíš byl podobný všem ostatním Bohem vyslaným prorokům a poslům v tom, že potvrzoval víru v jedinost Boží. Vznešený Bůh říká:

{A když přišel Ježíš s jasnými důkazy, pravil: „Přišel jsem k vám s moudrostí, a abych vám objasnil něco z toho, o čem jste různého názoru; bojte se tedy Boha a poslouchejte mne!“} (Korán 43:63)

Korán objasňuje, že Ježíš nikdy lidi nevyzýval k tomu, aby ho uctívali. Vznešený Bůh říká:

{A hle, pravil Bůh: „Ježíši, synu Mariin, zdaž jsi to byl ty, kdo řekl lidem ‚Vezměte si mne a matku mou jako dvě božstva vedle Boha?‘“ I odpověděl: „Sláva Tobě! Nebylo na mne, abych říkal něco, k čemu jsem neměl právo! Kdybych to byl býval řekl, byl bys to dobře věděl, neboť Ty znáš, co je v duši mé, zatímco já neznám, co je v Tvé duši, vždyť Ty jediný znáš nepoznatelné. Neříkal jsem jim, leda to, cos mi nařídil, to jest: Uctívejte Boha, Pána mého i Pána vašeho! A byl jsem svědkem o nich, dokud jsem žil mezi nimi. A když jsi mne povolal k Sobě, byls to Ty, kdo byl nad nimi dozorcem – a Tys svědkem věcí všech. Potrestáš-li je – vždyť jsou služebníky Tvými; odpustíš-li jim – vždyť Tys věru mocný i moudrý!“} (Korán 5:116-8)

Radostná zvěst proroka Ježíše o příchodu proroka Muhammada

Poselství všech proroků byla v oblasti věroučného přesvědčení zcela totožná. Vznešený Bůh říká:

{A hle, Bůh uzavřel smlouvu s proroky : „Kdykoliv vám dám Písmo a moudrost a potom k vám přijde posel potvrzující pravdivost toho, co jste již měli, uvěřte v něj a pomáhejte mu!“ A pravil: „Potvrzujete to a přijímáte to jako závazek vůči Mně?“ Odpověděli: „Potvrzujeme to.“ I řekl: „Dosvědčte to a já s vámi budu jedním ze svědků!“ A ti, kdož se po tomto obrátí zády, jsou věru hanebníci.} (Korán 3:81-2)

Prorok Ježíš svůj lid vyzýval, aby uvěřil v příštího posla, proroka Muhammada (ﷺ). Vznešený Bůh říká:

{Dítka Izraele, pomněte milosti Mé, již jsem vám prokázal! Dodržujte věrně úmluvu se Mnou uzavřenou, tak jako Já ji dodržuji vůči vám, a jen Mne se obávejte! Věřte v to, co jsem seslal pro potvrzení pravdivosti toho, co již máte! Nebuďte prvními z těch, kdo nevěří v toto zjevení, a neprodávejte znamení Má za nízkou cenu! A buďte bohabojní! Neodívejte pravdu falší a nezakrývejte pravdu, když ji dobře znáte!} (Korán 2:40-2)

Ježíš Kristus byl dalším v dlouhé řadě proroků vyslaných k izraelitům. Podle Bible řekl:

„Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ (Matouš 15:24)

Když Ježíš vyslal své učedníky na Boží cestu, přikázal jim:

„Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechoďte; jděte raději ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ (Matouš 10:5-6)

Po celou dobu svého prorockého působení Ježíš podle dostupných zpráv nikdy neobrátil na víru ani jediného pohana a dokonce zpočátku káral pohanku za to, že od něho žádala pomoc, a přirovnal ji k psovi (viz Matouš 15:22-28 a Marek 7:25-30).

Sám Ježíš byl žid, jeho učedníci byli židé a jak on, tak jeho učedníci své úsilí směřovali k židům. Je otázka, co to znamená v dnešní době, kdy drtivá většina těch, kdo přijali Ježíše za svého „osobního spasitele“, jsou nežidé a nikoliv „ztracené ovce z lidu izraelského“, ke kterým byl poslán.

Z výše uvedených citací také vyplývá, že Ježíš nebyl poslán k veškerému lidstvu. Vznešený Bůh říká:

{A vzpomeň si, jak pravil Ježíš, syn Mariin: „Dítka Izraele, já jsem vskutku poslem Božím k vám, potvrzujícím pravdivost toho, co bylo přede mnou sesláno z Tóry, a

oznamujícím vám radostnou zvěst o poslu, jenž přijde po mně a jehož jméno Ahmad bude." Avšak když předvedl jim jasné důkazy, řekli: „To je kouzelnictví zjevné."} (Korán 61:6)

Postoj židů a křesťanů k proroku Muhammadovi (ﷺ)

Kněží a rabíni, kteří slyšeli poselství proroka Muhammada (ﷺ), věděli, že je pravdivé. Podrobnosti o životě proroka Muhammada (ﷺ) jsou uvedeny v předešlých Písmech. Vznešený Bůh říká:

{A těm, kdož následují posla, proroka neučeného, jehož naleznou oznámeného jim v Tóře a Evangeliu a který jim přikazuje vhodné a zakazuje zavrženíhodné, který jim dovoluje pokrmy výtečné a zakazuje jim škodlivé a snímá z nich tíživé povinnosti a pouta, jež je tíží. A věru ti, kdož v něj uvěří a podpoří jej a budou následovat světlo, jež bylo s ním sesláno, ti budou blažení!} (Korán 7:157)

Safija, dcera urozeného žida Ka'ba, řekla: „Můj otec s mým strýcem Abú Jásirem šli navštívit Božího posla a vrátili se na konci dne vyčerpaní a znavení. Snažila jsem se je rozveselit, ale ani se na mně nepodívali. Slyšela jsem, jak se můj otec ptá mého strýce: ‚Je to on?‘ Slyšela jsem ho říci: ‚Při Pánu Mojžíšovu, je!‘ Můj strýc se pak otázal: ‚Co budeme dělat?‘ On řekl: ‚Budu jeho nepřítelem až do smrti.‘“

Mnozí poselství islámu přijali. Byl mezi nimi také habešský král An-Nadžáší, křesťan s hlubokou znalostí Písma. Věděl, že po Ježíšovi přijde další prorok. Umm Salama řekla: „Když jsme přišli do habešské země, An-Nadžáší k nám byl velmi laskavý, poskytl nám ochranu a dal nám svobodu uctívat pouze Boha. Nebylo nám nijak ublíženo.“

Kurajšovci se nemohli smířit s tím, že by muslimové v Habeši (Etiopii) nalezli bezpečné útočiště, tak vypravili dva vyslance s žádostí o vydání muslimů. Tito vyslanci byli 'Amr bin Al-'Ás a 'Abdulláh bin Abí Rabí'a, ještě než přijali islám. Vezli s sebou hodnotné dary pro krále a jeho duchovní a podařilo se jim na svou stranu získat některé z jeho dvořanů. Tito pohanští vyslanci tvrdili, že by muslimští uprchlíci měli být z Habeše vyhoštěni a vydáni do jejich rukou kvůli tomu, že opustili náboženství svých předků a jejich vůdce hlásá náboženství odlišné od jejich i od králova náboženství.

Král si dal muslimy zavolat ke dvoru a požádal je, aby mu vysvětlili učení svého náboženství. Muslimští vystěhovalci se rozhodli říci plnou pravdu bez ohledu na možné následky. Dža'far bin Abí Tálib povstal a obrátil se ke králi těmito slovy: „Králi, utápěli jsme se v hlubinách nevědomosti a barbarství; uctívali jsme modly, žili jsme necudně, jedli zdechliny a mluvili tím nejhrubším způsobem. Nedbali jsme závazků vzájemné úcty, pohostinnosti a sousedství. Neznali jsme žádné právo kromě práva silnějšího. Bůh pak mezi námi dal povstat muži, jehož pravdomluvnost, čestnost a čistotu jsme všichni dobře znali. Kázal nám o jedinosti Boží a učil nás nic k Němu nepřidružovat. Zakázal nám uctívání model a přikázal nám mluvit pravdu, věrně plnit závazky, prokazovat milosrdenství a chránit práva sousedů a příbuzných. Zakázal nám mluvit špatně o ženách či krást majetek sirotků; přikázal nám zdržet se všeho zla. Přikázal nám konat modlitby, dávat almužny chudým a potřebným a postit se. Uvěřili jsme v něj, přijali jsme jeho učení a jeho nařízení uctívat Boha a nic k Němu nepřidružovat. Povolujeme, co On povolil, a zakazujeme, co On zakázal. Z tohoto důvodu se naši lidé proti nám obrátili a pronásledovali nás,

abychom se vzdali uctívání Boha a vrátili se k uctívání model a dalším ohavnostem. Mučili nás a ubližovali nám, proto jsme přišli do tvé země, abychom nalezli bezpečí.“

Na krále tato slova udělala hluboký dojem a požádal muslimy, aby přednesli něco z Božího zjevení. Dža'far přednesl úvodní verše ze súry Marie (19. kapitola Koránu), ve které Bůh mluví o narození proroka Ježíše (ﷺ). Krále i biskupy tím dojal k slzám. An-Nadžáší zvolal: „Zdá se, jako by tato slova a ta zjevená Ježíšovi byla paprsky světla zářícího ze stejného zdroje!“ Obrátil se na kurajšovské vyslance a řekl: „Nevydám je! Mohou zde svobodně žít a v mém království se věnovat uctívání, jak chtějí.“

Následujícího dne přišli vyslanci za králem a řekli, že Muhammad (ﷺ) a jeho následovníci tvrdí, že Ježíš není synem Božím. Muslimové byli opět předvoláni a dotázáni na své přesvědčení ohledně Ježíše. Dža'far opět povstal a odpověděl: „O Ježíšovi říkáme, co nás naučil náš Prorok (ﷺ), tedy že je Božím služebníkem, Jeho poslem a že byl stvořen z Božího příkazu.“ Král nato poznamenal: „My věříme totéž! Požehnání vám a požehnání vašemu pánu.“ Některé z jeho hodnostářů to pobouřilo, tak jim řekl: „Můžete se hněvat, jak chcete, ale Ježíš není ničím víc, než co o něm řekl Dža'far.“ Poté muslimy ujistil o jejich plné ochraně a vrátil dary, které dostal od Kurajšovců. Muslimové žili v Habeši po mnoho let, než přesídlili do Medíny.[4]

Další poučný příběh se odehrál mezi několika kurajšovskými kupci a byzantským císařem Hérakleiem. Prorokův synovec 'Abdulláh ibn 'Abbás vyprávěl, že Boží posel (ﷺ) napsal Hérakleiovi dopis, ve kterém ho vyzýval k islámu. Prorokův společník Dihja Al-Kalbí tento dopis předal místodržícímu v Busře, který ho pak předal Hérakleiovi.

Hérakleios jako výraz vděčnosti Bohu za vítězství nad Peršany putoval z Homsu do 'Iljá (Jeruzaléma). Když dostal Prorokův dopis, po jeho přečtení řekl: „Najděte mi někoho z jeho lidu (Araba z kmene Kurajšovců), abych se ho mohl na Božího posla otázat.“ V té době v oblasti Aš-Šám (Velké Sýrie) pobýval Abú Sufján bin Harb, který tam spolu s dalšími Kurajšovci přicestoval za příměří uzavřeného mezi Poslem Božím (ﷺ) a pohanskými Kurajšovci. Abú Sufján řekl:

„Hérakleiův posel nás našel někde v oblasti Velké Sýrie, přivedl mě a mé společníky do 'Iljá, kde jsme byli uvedeni k Hérakleiovi. Předsedal svému dvoru s korunou na hlavě a obklopovali ho nejvyšší byzantští hodnostáři. Řekl svému překladateli: ‚Zeptej se jich, kdo z nich je blízce spřízněn s oním mužem, který se prohlašuje za proroka.‘

Odpověděl jsem: ‚Já jsem jeho nejbližší příbuzný.‘ On se zeptal: ‚Nakolik jsi s ním spřízněn?‘ Odpověděl jsem: ‚Je to můj bratranec.‘ A v karavaně nebyl nikdo z kmene 'Abd Manáf kromě mně. Hérakleios řekl: ‚Ať přistoupí.‘ Poté přikázal mým společníkům, aby se postavili za mne, a svému překladateli řekl: ‚Řekni jeho společníkům, že se tohoto muže budu tázat na toho, který se prohlašuje za proroka. Pokud pronese lež, ať mu hned oponují.‘

Při Bohu! Kdybych se nebál potupy, že mě mí společníci označí za lháře, býval bych na jeho dotazování neřekl pravdu. Ale byl bych zahanben, pokud by mě mí společníci nazvali lhářem, tak jsem řekl pravdu.

4 Ibn Hišám 1/334-338

Potom řekl svému překladateli: ‚Zeptej se ho, z jaké pochází rodiny.‘ Odpověděl jsem: ‚Náleží u nás ke vznešenému rodu.‘ Hérakleios se zeptal dále: ‚Již u vás někdo jiný před ním prohlašoval totéž?‘ Odpověděl jsem: ‚Nikoliv.‘ On se zeptal: ‚Podezřívali jste ho někdy ze lži v době před jeho prohlášením?‘ Odpověděl jsem: ‚Nikoliv.‘ On se zeptal: ‚Byl někdo z jeho předků králem?‘ Odpověděl jsem: ‚Nikoliv.‘ Hérakleios se zeptal: ‚Následují ho lidé vznešení nebo chudí?‘ Odpověděl jsem: ‚Chudí ho následují.‘ On řekl: ‚Jejich počet stoupá, nebo se snižuje (den ode dne) ?‘ Odpověděl jsem: ‚Stoupá.‘ Poté se zeptal: ‚Jsou mezi těmi, kdo přijali jeho náboženství, tací, kterým se později náboženství znelíbí a opustí ho?‘ Odpověděl jsem: ‚Nikoliv.‘ Zeptal se:‚Porušuje své sliby?‘ Odpověděl jsem: ‚Nikoliv. Avšak nyní s ním máme příměří a obáváme se, že by nás mohl zradit.‘

Nenašel jsem žádnou příležitost proti němu něco říci, vyjma těchto slov.

Hérakleios se zeptal: ‚Bojovali jste s ním někdy?‘ Odpověděl jsem: ‚Ano.‘ Potom řekl: ‚Jak vaše bitvy s ním dopadly?‘ Odpověděl jsem: ‚Vítězství patřilo někdy jemu a někdy nám.‘ Hérakleios řekl: ‚Co vám nakazuje?‘ Řekl jsem: ‚Přikazuje nám uctívat pouze Boha, neuctívat spolu s Ním nic a zříci se všeho, co uctívali naši předci. Přikazuje nám vykonávat modlitbu, dávat almužnu, být cudný, dodržovat sliby a vracet, co nám bylo svěřeno.‘

Když jsem domluvil, Hérakleios pokynul svému překladateli: ‚Řekni mu: Ptal jsem se tě na jeho rod a tvá odpověď byla, že jeho rod u vás patří mezi vznešené. Vskutku všichni poslové pocházejí z nejvznešenějších rodů svého lidu. Ptal jsem se tě, zda někdo jiný prohlašoval takovouto věc, a tvá odpověď byla záporná. Pokud by odpověď bývala kladná, domníval bych se, že tento muž si jen vzal příklad z prohlášení někoho před ním. Dále jsem se ptal, zda byl někdy nařčen ze lži v době před tím, než prohlásil to, co prohlásil, a tvá odpověď byla záporná, takže jsem přesvědčen, že člověk, který nelhal lidem, by nikdy nelhal o Bohu. Potom jsem se tě ptal, zda někdo z jeho předků byl králem. Tvá odpověď byla záporná a kdyby bývala kladná, domníval bych se, že tento muž chce získat zpět království svých předků. Pak jsem se tě ptal, zda ho z lidí následují bohatí či chudí. Ty jsi odpověděl, že ho následují chudí. A vskutku takoví jsou následovníci poslů. Potom jsem se tě ptal, zda počet jeho následovníků stoupá, nebo se snižuje. Odpověděl jsi, že stoupá, a tak je tomu vskutku s pravou vírou, dokud není úplná. Dále jsem se ptal, jestli se někomu jeho náboženství znechutí a zavrhne ho poté, co ho přijal. Tvá odpověď byla záporná a vskutku toto je znakem pravé víry, že když radost z ní vstoupí do srdcí a zcela se s nimi smísí, nikdo s ní už nebude nespokojen. Zeptal jsem se tě, jestli někdy porušil svůj slib a ty jsi odpověděl záporně. A takoví jsou poslové; nikdy neporuší své sliby. Poté jsem se tě ptal, zda jste s ním bojovali a on s vámi. Odpověděl jsi, že ano, a že někdy zvítězil on a někdy vy. Vskutku takoví jsou poslové: jsou zkoušeni, ale konečné vítězství patří vždy jim. Pak jsem se tě ptal, co vám nakazuje. Odpověděl jsi, že vám přikazuje uctívat jenom Boha a neuctívat nic vedle Něho a zakázal vám uctívat, co uctívali vaši předkové, a přikázal provádět modlitbu, mluvit pravdu a být cudný, dodržovat sliby a vracet, co vám bylo svěřeno. Toto jsou vskutku vlastnosti proroka, o němž jsem věděl [z dřívějších Písem], že se objeví, avšak nevěděl jsem, že bude z vás. Pokud to, co jsi řekl, je pravda, velmi brzy zabere zemi pod mýma nohama. A kdybych si byl jist, že se k němu určitě dostanu, okamžitě bych se za ním vydal, a kdybych byl v jeho přítomnosti, zajisté bych mu omyl nohy.‘

Hérakleios potom požádal o dopis od Posla Božího a dal ho přečíst. Obsah dopisu byl

následující:

Začínám ve jménu Boha milosrdného, slitovného.

(Tento dopis je) **od Muhammada, služebníka Božího a Jeho posla, Hérakliovi, císaři byzantskému. Mír s tím, kdo následuje správné vedení. Vyzývám tě k islámu** (k odevzdání se Bohu). **Přijmi islám a budeš v bezpečí; přijmi islám a Bůh zdvojnásobí tvou odměnu. Avšak odmítneš-li tuto výzvu k islámu, budeš zodpovědný za špatné vedení svých rolníků** (tj. národa).

{„Vlastníci Písma! Pojďte ke slovu rovnému pro nás i pro vás a shodněme se, že nebudeme sloužit nikomu leč Bohu a nebudeme k Němu nic přidružovat a že si nebudeme brát jeden druhého za Pána místo Boha!“ Obrátí-li se však zády, pak jim řekněte: „Dosvědčte, že my jsme do vůle Boží odevzdáni!“}“ (Korán 3:64)

Abú Sufján pak dodal: „Když Hérakleios skončil svou řeč, jeho byzantští hodnostáři spustili ohromný povyk a kvůli té vřavě jsem nerozuměl, co říkají. Tak jsme byli ze dvora vykázáni. Když jsme se společníky vyšli a ocitli se o samotě, řekl jsem jim: ‚Záležitost Ibn Abí Kabši[5] se stala tak významnou, že se ho bojí i byzantský císař.‘

Při Bohu, byl jsem si stále jistější, že jeho náboženství zvítězí, až jsem nakonec islám přijal.“ (Buchárí č. 2782)

Když prorok Muhammad (ﷺ) vyzval k přijetí islámu křesťany z Nadžránu, křesťané se mezi sebou poradili a rozhodli se za Prorokem (ﷺ) vyslat skupinu svých učenců. Když 'Abdul Masíh 'Áqib, Sa'íd a 'Abdul Hárith dorazili do Medíny, převlékli se z cestovního oděvu do hedvábných rouch, nasadili si zlaté prsteny a šli pozdravit Proroka (ﷺ). Všichni pozdravili Proroka (ﷺ) tradičním způsobem, avšak Boží prorok (ﷺ) neodpověděl a odvrátil od nich tvář. Opustili tedy mešitu, obrátili se na společníky 'Uthmána a 'Abdurrahmána bin 'Awfa a stěžovali si: „Váš posel nám napsal a pozval nás, ale když jsme za ním přišli, neodpověděl nám. Co nám radíte? Máme se vrátit nebo počkat na jinou příležitost?“ 'Uthmán a 'Abdurrahmán to nemohli pochopit. Nakonec se šli zeptat 'Alího, který jim poradil, aby odložili svá hedvábná roucha a zlaté prsteny a oděli se do svých kněžských šatů. Pak se s nimi Prorok (ﷺ) zajisté rád setká. Nato se křesťanští vyslanci převlékli do skromnějšího oděvu a předstoupili před Proroka (ﷺ), který jim pak na jejich pozdravy odpověděl a řekl: „Při Bohu, když přišli prve, doprovázel je satan.“

Následně je Prorok (ﷺ) zpravoval a vyzval je k přijetí islámu. Zeptali se: „Jaké je tvé mínění ohledně Ježíše Krista?“ Prorok (ﷺ) řekl: „Dnes si odpočiňte a zítra dostanete odpověď na všechny své otázky.“ Prorok (ﷺ) čekal v této záležitosti na zjevení a následujícího dne mu byly zjeveny verše 59 a 60 ze třetí súry: **{A podobá se Ježíš před Bohem Adamovi: On stvořil jej z prachu a potom mu řekl „Budiž!“ a on byl! Pravda tato od Pána tvého přichází – nebuď tedy jedním z pochybovačů!}** (Korán 3:59-60)

Když se křesťané druhý den dostavili, Prorok (ﷺ) jim přednesl zjevené verše, avšak oni i přes

5 Abú Kabša nebyl otcem proroka Muhammada (ﷺ); byl to jen nepřátelský výsměch Abú Sufjána vůči Prorokovi (ﷺ).

to, co si vyslechli, odmítli přijmout pravdu. Nato byl zjeven verš 61 z téže súry:

{Tomu, kdo se bude s tebou o tom přít poté, co ti bylo dáno vědění, odpověz: „Pojďme, přizveme syny naše a syny vaše, ženy naše a ženy vaše, nás i vás; potom vzájemně si budeme přísahat a přivoláme prokletí Boží na lháře!“} (Korán 3:61)

Tímto je Prorok (ﷺ) vyzval k *mubáhale*, což znamená přivolání prokletí na tu ze stran, která lže. Křesťanští vyslanci se mezi sebou poradili a nakonec výzvu přijali. Brzy ráno následujícího dne Prorok (ﷺ) poslal Salmána Al-Fársího na otevřené prostranství za městem, které bylo připraveno pro tuto historickou událost. Když nadžránští křesťané spatřili Proroka (ﷺ), byli ohromeni úžasem. 'Abdul Hárith, největší učenec z nich, se na své společníky obrátil těmito slovy:

„Vidím na tvářích našich protivníků božský jas; kdyby žádali Boha, aby se hory pohnuly ze svých míst, stalo by se tak. Varuji vás! Nepokračujte v této kletbě, jinak zhynete a celý křesťanský národ podlehne zkáze!“

Nato Prorok (ﷺ) řekl: **„Při Bohu, kdyby nadžránští křesťané bývali v *mubáhale* pokračovali, byli by zničeni!“**

Vlastnosti Ježíšových následovníků

Bůh je v Koránu popisuje takto:

{A potom jsme vypravili v jejich stopách jiné posly své a vypravili jsme Ježíše, syna Mariina, a dali jsme mu Evangelium a vložili do srdcí těch, kdož jej následovali, mírnost a slitování; a mnišství si oni zavedli jako novotu – a nepředepsali jsme jim je – usilujíce zalíbit se Bohu. Avšak oni to nedodrželi vhodným dodržováním. A dali jsme těm z nich, kdož uvěřili, odměnu jejich, avšak mnozí z nich byli hanebníci.} (Korán 57:27)

Bůh popisuje pravé Ježíšovy následovníky jako ty, kdo spěchají přijmout pravdu a plně ji následují. Také usilují o šíření skutečného Ježíšova poselství. Bůh muslimům přikázal, aby je v tom následovali a byli jako následovníci Ježíše. Říká:

{Vy, kteří věříte! Buďte pomocníky Božími, tak jak to řekl Ježíš, syn Mariin, apoštolům: „Kdož budou pomocníky mými na cestě Boží?“ I odvětili apoštolové: „My budeme pomocníky Božími.“ A uvěřila část dítek Izraele, zatímco druhá část neuvěřila. A podpořili jsme ty, kdož uvěřili, proti nepřátelům jejich a stali se vítěznými.} (Korán 61:14)

Bůh je také popisuje jako ty, kdo jsou z lidí nejbližší muslimům. Říká:

{A věru zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími nepřáteli věřících, jsou židé, a ti, kdo k Bohu přidružují; a zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími přáteli věřících, jsou ti, kdož říkají: „Jsme křesťané!“ A je to proto, že jsou mezi nimi kněží a mniši a že nejsou pýchou naplněni. A když slyší to, co bylo poslu sesláno, spatříš jejich oči se plnit slzami z poznání pravdy a říkat: „Pane náš, uvěřili jsme, zapiš nás mezi ty, kdož to dosvědčují!“} (Korán 5:82-3)

Vystoupení proroka Ježíše na nebesa

Islámské přesvědčení ohledně proroka Ježíše je, že nebyl ukřižován, ale z Boží vůle vystoupil na nebesa. Vznešený Bůh říká:

{A již kdysi jsme dali Mojžíšovi Písmo a po něm jsme i jiné posly vyslali; a dali jsme Ježíšovi, synu Marie, důkazy jasné a podpořili jsme jej Duchem svatým. A kdykoliv přišel k vám posel s něčím, co duše vaše si nepřály, zpyšněli jste: jedny jste prohlásili za lháře a druhé jste zabili.} (Korán 2:87)

Vznešený Bůh také říká:

{A pak prokleli jsme je za to, že porušili úmluvu svou, neuvěřili ve znamení Boží, zabíjeli nespravedlivě proroky, a také za slova jejich: „Srdce naše jsou neobřezána." Ba ano, Bůh jim je zapečetil kvůli jejich nevěrectví a jen málo z nich uvěřilo; a za nevěrectví jejich a za slova jejich o Marii, jež nehoráznou byla pomluvou, a za slova jejich: „Věru jsme zabili Mesiáše Ježíše, syna Mariina, posla Božího!" Však nikoliv, oni jej nezabili ani neukřižovali, ale jen se jim tak zdálo. A věru ti, kdož jsou o něm rozdílného mínění, jsou vskutku na pochybách o něm. A nemají o něm vědomosti žádné a sledují jen dohady; a nezabili jej určitě, naopak Bůh jej k sobě pozdvihl, neboť Bůh je mocný, moudrý. A věru není nikdo mezi vlastníky Písma, kdo by v Něj neuvěřil předtím, než zemře – a v den zmrtvýchvstání bude pak proti nim svědkem.} (Korán 4:155-9)

Ibn Abbás řekl: „Když Bůh určil, že Ježíš vystoupí na nebesa, jeho dvanáct apoštolů za ním přišlo do jeho příbytku a viděli, že mu z hlavy kape voda. Ježíš se jich otázal: ‚Kdo z vás se nechá Bohem proměnit do mé podoby, nechá se zabít místo mne a dostane odměnu nebeského příbytku?' Ten nejmladší z nich se hlásil, ale Ježíš (ﷺ) mu řekl, aby se posadil, ale on se hlásil znovu a Ježíš si ho zvolil. Vzhledem byl připodobněn Ježíšovi a Ježíš vystoupil na nebesa. Pak přišli lidé, zajali toho, který vypadal jako Ježíš, a ukřižovali ho. Vznešený Bůh říká:

{I strojili mu úklady, avšak i Bůh strojil lest a Bůh nejlépe umí strojit lest. A hle, pravil Bůh: „Ježíši, nyní tě odvolám a povznesu tě k Sobě a očistím tě od (špíny) těch, kdož neuvěřili. A ty, kdož tě následovali, učiním vyššími než ty, kdož nevěřili, až do dne zmrtvýchvstání. A pak se ke Mně všichni navrátíte a rozsoudím mezi vámi to, v čem jste se rozcházeli. A ty, kdož neuvěřili, potrestám trestem přísným na tomto i na onom světě a nebudou mít žádné pomocníky, zatímco těm, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, se dostane odměny jejich – a Bůh věru nemá rád nespravedlivé!"} (Korán 3:54-7)

Křesťané později začali tvrdit, že Ježíš byl zabit jako vykoupení hříchů lidstva. Avšak muslimové věří, že každý člověk bude stát před Bohem sám za sebe a bude souzen za své skutky. Nikdo neponese hříchy druhého.

Návrat proroka Ježíše

Muslimové věří, že se Ježíš před koncem světa vrátí na zem. Vrátí se v době nevědomosti, kdy lidé budou vzdáleni od víry. Prorok Ježíš bude spravedlivým vládcem, který bude vládnout podle islámských zákonů.

Závěr

Ohledně proroka Ježíše panuje mnoho sporů. Někteří jím pohrdali a připisovali mu nejhorší vlastnosti a jiní ho tak ctili, až ho začali uctívat. Muslimy Bůh uvedl na střední cestu; uznáváme význam tohoto Božího proroka, milujeme ho a vážíme si ho, ale neuctíváme ho. Je skutečně velkým Božím poslem, ale je pouze Božím služebníkem bez nároku na božství, což potvrzuje Korán i Prorokovy výroky. Ježíš není synem Božím a součástí Trojice, jak tvrdí křesťané. Je pouze Božím poslem vyslaným ke svému lidu s poselstvím víry v jedinost Boží. Bůh nám dal rozum a schopnost uvažovat, je tedy na nás, abychom rozlišili, kdo si zaslouží uctívání a kdo nikoliv.

Závěrem podejme ruku lidem Knihy a žádejme je, aby pozorně četli svá vlastní Písma, kladli si otázky a hledali vědění a pravdu. Vznešený Bůh říká:

{Mnozí z vlastníků Písma by si přáli učinit z vás znovu nevěřící poté, co dostalo se vám víry, ze závisti, jež je v nich, i když se pravda stala již zjevnou. Vymažte a odpusťte jim, pokud nepřijde Bůh s rozkazem Svým – a Bůh věru je mocný nade věcmi všemi.} (Korán 2:109)

Židé a křesťané dostali radostnou zvěst o příchodu budoucího proroka. Domnívali se, že bude z Izraelitů, avšak když vzešel z jiného než jejich národa, neuvěřili v něj. Bůh říká:

{A když se jim nyní dostalo od Boha Písma, jež potvrzuje pravdivost zjevení, které již měli a přitom předtím prosili o rozhodnutí proti nevěřícím – když k nim tedy přišlo to, o čem již byli zpraveni, sami v to neuvěřili. Kéž prokletí Boží padne na nevěřící!} (Korán 2:89)

Doufáme, že tato publikace čtenářům pomůže na cestě hledání pravdy. Krása pravdy spočívá v tom, že jakmile ji člověk nalezne a drží se jí, rozhostí se v něm klid a mír. Vznešený Bůh říká:

{A ty, kdož uvěřili a jichž srdce se uklidňují při vzpomínce na Boha – jak jinak než vzpomínkou na Boha se mohou srdce uklidnit?} (Korán 13:28)

الحمد لله رب العالمين

وصل اللهم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

www.islamland.com